

actualment un caire rocambolenc, i en direcció València, tendeix cap al gènere de la ciència ficció. Però aquestes són unes altres històries.

URBANITZACIÓ DE L'AVINGUDA RAMON D'OLZINA I DEL PARC DE LA RIERA.

Obra emblemàtica de la fase expansiva que viu Vila-seca, derivada de la construcció de la variant de la N-340 a la que abans ens hem referit. El desembre de 1996 l'Ajuntament va aprovar la contractació del projecte. El maig de 1997 es va aprovar la dotació pressupostària de l'obra en 152, 107 i 91 milions, respectivament, pels anys 97, 98 i 99. L'Ajuntament va signar un protocol de col·laboració amb el Ministeri de Foment per la transferència de l'antiga N-340 i la financiació de les obres de la nova via urbana. L'abril de 1998, amb evident satisfacció, l'Alcalde va presentar al públic el projecte de la primera fase, entre la rotonda a construir davant la Creu Roja i la cruïlla amb la Riera. El cost de la remodelació de l'Avinguda i de la construcció del Parc seria de 308 milions, a cobrir mitjançant una subvenció del Ministeri de Foment de 350 milions, previament adelantats per les arques municipals. Així doncs, els veïns no van haver de patir en les seves economies les tan temudes contribucions especials, encara que l'oposició ho va interpretar com un tracte de favor a determinats promotors d'habitatges, ens temem que en escassa sintonia amb el veïnat. El dimarts 2 de juny de 1998 van començar les obres, que finalment, i amb més signes de provisionalitat del que era d'esperar, es van acabar el passat mes de gener i van ser inaugurades amb motiu de les festes de Sant Antoni. Gustos personals apart, el conjunt dona a la vila un nou caire de modernitat i d'urbanisme d'espais oberts. Ara, queda pendent la segona fase de l'Avinguda, amb l'enderroc del pont de l'Avda. Pere Molas, que ja ha complert la seva funció.

LA RECUPERACIÓ DE LA SÈQUIA MAJOR, ENCARA PENDENT.

El dia 23 d'octubre de 1997 es va presentar el projecte de recuperació de la Sèquia Major, en un acte que va comptar amb la presència del Conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Joan Ignasi Puigdollers. La sèquia és una zona humida de més d'1 quilòmetre de llargada, que forma part des

El canvis experimentats per l'Avinguda Ramon d'Olzina i el Parc de la Riera representen un salt qualitatiu de l'urbanisme local.

de 1992 del PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural), dins una superfície de 17,5 hectàrees. Es va anunciar una inversió de 37,3 milions, a càrrec de GP Resort, empresa vinculada al CRT i propietària de la pràctica totalitat dels terrenys. La zona afectada pel projecte de recuperació es caracteritza per la seva fragilitat davant la pressió urbana circundant, amb abocaments incontrolats de runa i deixalles. El número 213 del PdF, d'octubre de 1997, recollia els treis més importants de les actuacions anunciades, i en el 214 ens fèiem ressò d'un interessant article de la revista Kesse sota el títol "Els

prats de la Pineda".

Si bé és cert que no es van fixar terminis per dur a terme l'esperada recuperació, de moment no s'han pogut observar moviments en aquest sentit. El tema ha tornat a la llum pública després que el grup ecologista GEPEC denunciés que la construcció d'un hotel i altres obres aprop del col·legi Cal·lípolis podrien crear problemes al drenatge d'aigües de la sèquia. L'Alcalde va matissar que els terrenys que ocupa l'hotel no formen part de l'espai natural protegit per la llei. Els fariets es plantegen demanar assil polític a qualsevol aquari domèstic.

La Sèquia Major no segueix igual, va cada cop a pitjor.